

Jeg er ogsaa enig med det 2det Medlem for Hovedstaden i, at de ulykkelig stillede Børns Forhold bør tages op til grundig Overvejelse, og jeg vil tiltræde hans Henstilling til den højtærede Justitsminister om, at der tages fat herpaa saa snart som muligt. Vi hørte i Eftermiddags det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) skildrede forfærdelige Forhold her i København. Det var med stor Interesse, at jeg fulgte denne stærke Skildring, som vi ikke har hørt Mage til her i Salen, siden den tidligere Folketingsmand for Aarhus nordre Valgkreds, afdøde Sabroe, fremdrog disse Spørgsmaal. Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden skildrede, som sagt, Forholdene i meget stærke Farver, men jeg har ingen Grund til at tro andet, end at det var rigtigt, hvad han fremførte, og jeg forstaar, at der maa udføres et energisk Arbejde for at komme bort fra disse Forhold. Jeg savnede imidlertid i det ærede Medlems Udtalelser en Antydning af, hvorledes man skal komme Ondet til Livs. Der er sikkert ikke en eneste Landkommune, hvor saadanne Forhold kunde paavises, uden at man i samme Øjeblik vilde rette dem, man vilde ligefrem være tvunget dertil, thi et kommunalt Raad, der vilde modsætte sig eller ikke sørge for, at slige Forhold blev rettet, vilde være umuligt, det er jeg overbevist om. Naar man har Vished for, at Forholdene er saaledes, kan man ikke, som det ærede 17de Medlem for Hovedstaden gjorde, nøjes med at henvise til tidligere reaktionære Kommunalbestyrelser her i København og med at henvise til en fremtidig Løsning af Jordspørgsmaalet. Efter de haarrejsende Skildringer, det ærede Medlem gav paa Grundlag af personligt Kendskab, gaar det ikke an at udsætte Spørgsmaalets Løsning, til vi en Gang i Fremtiden kommer til en Løsning af Jordspørgsmaalet.

Det er for øvrigt min Overbevisning, at det kun lidet vilde nytte at sætte en saadan Mand, som han der skildrede, til at dyrke Jord, det vilde hverken han eller hans Familie kunne gøre. Vi staar ikke her overfor en fattig Kommune, men — da det drejer sig om Københavns Kommune — overfor en rig; der maa derfor kunne findes Midler og Veje til at afhjælpe saadanne Forhold, som blev skildret her i Eftermiddags. Er Københavns Magistrat og Borgerrepræsentation ikke i Stand til at løse Spørgsmaalet, maa den højtærede Justitsminister tage Affære; thi det kan ikke tilstedes, at slige Tilstande

findes i Hovedstaden eller andetsteds i Landet. Det kan man ikke og bør man ikke finde sig i.

Jeg vender tilbage til, hvad det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) udtalte om de forsømte Børn. Det maa berøre os alle pinligt, naar vi ser, hvorledes Kriminaliteten i den opvoksende Slægt vokser saa stærkt. Dette Spørgsmaal er sikkert ikke let at løse. Det ærede Medlem talte om, at der maa skaffes Opdragelseshjem og træffes andre Foranstaltninger for, at disse Børn kan komme til at vokse op under bedre Forhold. Deri er jeg enig med ham. Men jeg er ikke vis paa, at vi er enige om, hvorledes saadanne Børnehjem skal være. Jeg tror, smaa Børnehjem er bedst. Det er langt sundere og bedre, ikke blot for vanartede Børn, men ogsaa for andre, der skal opdrages paa slige Steder, at det bliver mindre Hjem.

Jeg maa her med nogle faa Ord nævne en Sag, som jeg havde Lejlighed til for nogle Aar siden at drage frem ved en Forespørgsel. Jeg havde den Gang en ret god Forbunds-fælle i det daværende Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe), ved min Forespørgsel til den daværende Justitsminister angaaende Forholdene paa Jægerspris. Jeg agter ikke her i videre Omfang at komme ind paa Spørgsmaalet om Jægerspris, men jeg mener dog, at jeg har Ret til at nævne Sagen her. Dette Børnehjem og denne Opdragelsesanstalt er jo noget for sig. Man vil kunne sige, og det er ogsaa blevet sagt, at Statsmagten derfor ikke kan gribe ind og Lovgivningsmagten ikke heller; egentlig har ingen anden end den højtærede Justitsminister noget med den at gøre. Han skal for det første godkende Statutterne, og han har ogsaa Ret til at udnævne en Revisor. Men i Fundatsen er det bestemt, at saa offentlig skal i hvert Fald denne Institution være, at hver eneste Mand i Landet skal have Anklageret og ogsaa Paataleret overfor, hvad der sker der. Det var det, der gav mig Anledning til den Gang at stille min Forespørgsel, og jeg havde, som sagt, en god Forbunds-fælle i det daværende Medlem for Aarhus nordre Valgkreds. Forespørgselen tog Sigte paa, at denne rige Anstalt efter vor Formening til en vis Grad ikke blev røgtet, som den burde. Der er en Grundkapital paa lidt over 4 Millioner, og dernæst er der 5 000 Tdr. Land Jord. Man regnede, da Jægerspris blev oprettet, med, at der skulde være Midler til, at 600 Børn kunde opdrages der. Imidlertid har Udviklingen gennem